12/06/2023

Ολοκλήρωση Ιερατικών Συνάξεων στην Μητρόπολη Δημητριάδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Η 8η και τελευταία, για το τρέχον Ιεραποστολικό έτος, Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, πραγματοποιήθηκε σήμερα στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, υπό την προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, με γενικό θέμα «Εξόδιος Ακολουθία και Επιμνημόσυνες Ακολουθίες».

Πρώτος ομιλητής ήταν ο **Πρωτ. Θεμιστοκλής Χριστοδούλου,** Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Ελευθερίου Αχαρνών, με θέμα «Λειτουργική προσέγγιση της Εξοδίου Ακολουθίας και ποιμαντικές προεκτάσεις».

Ο ομιλητής έκανε εκτενή αναφορά στην ιστορία, εξέλιξη και διαμόρφωση της Νεκρώσιμης Ακολουθίας μέσα στον χρόνο και κατέληξε σε σειρά επισημάνσεων σχετικά με τις ποιμαντικές της προεκτάσεις, οι κυριότερες εκ των οποίων είναι οι εξής:

1. Η κατηχητική μετάδοση των υψηλών νοημάτων της νεκρωσίμου ακολουθίας με σειρὰ εσπερινών κηρυγμάτων, με παράλληλη διανομὴ τοῦ πρωτοτύπου κειμένου συνοδευόμενο απὸ μετάφραση στὴν νεοελληνική, για την όσο το δυνατὸν καλύτερη κατανόησή της.
2. Η καλὴ απόδοση των κειμένων εκ των ιερέων και των ιεροψαλτών. Προέκταση της τακτής επιτέλεσης της νεκρώσιμης ακολουθίας είναι και η καλὴ μουσικὴ απόδοσή της.
3. Η τέλεση επιμνημόσυνων δεήσεων, μνημοσύνων και οιασδήποτε ιεροπραξίας έπεται μιας κηδείας είναι για κάθε κληρικὸ ευκαιρία επανακατήχησης των περιλειπομένων πιστών μας και ευκαιρία να δώσει το στίγμα της ποιμαντικής μέριμνας και ευαισθησίας τόσο προς τὸν μελλοθάνατο όσο και προς τους οικείους του.
4. Κατὰ την νεκρώσιμη ακολουθία μάς δίνεται η ευκαιρία να κηρύξουμε το δόγμα της Εκκλησίας μας περὶ της Αναστάσεως.
5. Τα προκύψαντα, ως μη ώφειλε, περὶ της καύσεως των νεκρών στην Ορθόδοξη χριστιανικὴ Ιερά Παράδοσή μας πρέπει να απασχολούν την ποιμαίνουσα Εκκλησία. Αναμφισβήτητα, όμως, ακολουθούμε τις αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας μας.
6. Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ ὀφείλει νὰ μάθη γιὰ τὰ ἑξῆς νεκρώσιμα ἔθιμα:

α) Πλύση τῶν κεκοιμημένων.

β) Ἔνδυση.

γ) Φωταγωγία.

δ) Ἀνάγνωση ψαλτηρίου γιὰ μοναχοὺς καὶ λαϊκοὺς καὶ τετραευαγγελίου γιὰ κληρικούς.

ε) Ἐπιτάφιες τελετές:

ἐπίχυσηἐλαίου κανδήλας
ἐπίχυση χώματος. Τὰ ἄνθη ἀποτελοῦν νεωτερικὲς συνήθειες.

Ἡ ὀρθόδοξη θεώρηση τοῦ τάφου τοῦ κεκοιμημένου ὡς σημεῖο ἀναφορᾶς καὶ ψυχολογικῆς στήριξης τῶν περιλειπομένων.

Επόμενος ομιλητής θα είναι ο **Αρχιμ. Σεβαστιανός Ζερβός,** Αρχιερατικός Επίτροπος Κισσού, με θέμα «Ιδιάζουσες μορφές πένθους και ποιμαντική προσέγγισή τους».

Ο π. Σεβαστιανός ως τέτοιες κατέγραψε τον θάνατο παιδιού, τον θάνατο από εξαρτησιογόνες ουσίες, την αυτοκτονία την δολοφονία, τον θάνατο από ατυχήματα, από φυσικές καταστροφές, την πανδημία covid-19 και την απώλεια αγαπημένου κατοικιδίου.

Ως προς την ποιμαντική αντιμετώπιση της απώλεια τέκνων, παρατήρησε *«πρέπει να δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα στο ενοχικό κομμάτι» και να προβαίνει σε προσεκτικούς χειρισμούς στο συμβουλευτικό και στο αγιαστικό κομμάτι. Στόχος του δε είναι η δικανική ετυμηγορία για την απώλεια, αλλά η αγαπητική εν Χριστώ παραμυθία και η μεταμόρφωση ενός επώδυνου γεγονότος σε ευκαιρία για σωστή παιδαγωγία».*

Ως προς την απώλεια από εξαρτησιογόνες ουσίες, επεσήμανε το *«σημαντικό πεδίο της απενεχοποίησης, τόσο σε επίπεδο ευθύνης για την πτώση του κεκοιμημένου στο πρόβλημα ή για την πιθανή έλλειψη παροχής βοήθειας προς αυτόν, όσο και σε*

επίπεδο ανακούφισης του πενθούντος από το θάνατο του οικείου του».

Στο πένθος από αυτοχειρία τόνισε ότι *«ο ιερέας. Με πολύ προσεκτικούς χειρισμούς, επιβάλλεται να προσεγγίσει τους πενθούντες, ώστε να ανακουφίσει τον πόνο, να κατευνάσει την ταραχή και να τους προσφέρει παραμυθία, να προβάλλει δε την πλήρη αγάπης και συγχωρητικής διάθεσης. Στάση του Θεού έναντι των ανθρώπων»*.

Για την ποιμαντική προσέγγιση του πένθους από δολοφονία, τόνισε ότι η ποιμαντική παρέμβαση πρέπει να αποσκοπεί σε τρία επίπεδα: «στη στήριξη του θλιμμένου, στην άρση των αρνητικών αισθημάτων προς το πρόσωπο του δολοφόνου και στην αποκατάσταση των σχέσεων με τον Θεό».

Αναφορικά με την αντιμετώπιση θανάτου από φυσικές καταστροφές και ατυχήματα, παρατήρησε ότι *«η ποιμαντική αντιμετώπιση πρέπει να εστιάζει το τραύμα»*. Στην περίπτωση αυτή, *«το όφελος των πιστών θα είναι η ανακούφιση που προκύπτει από την αντίληψη της δυνατότητας για εναπόθεση μέρους του αρνητικού συναισθηματικού τους φορτίου σε κάποιον που μπορεί να το αντέξει άνευ όρων, στον Κύριο».*

Για την ποιμαντική προσέγγιση του πένθους από covid-19, ο π. Σεβαστιανός τόνισε ότι «ο ποιμένας θα πρέπει να εργαστεί σε τρεις κυρίως άξονες: τα αρνητικά συναισθήματα (ενοχή, αυτομομφή, θυμός), την τακτοποίηση ημιτελών υποθέσεων (π.χ. συγχώρηση με τον κεκοιμημένο) και την αποδοχή της τελικής απουσίας του αγαπημένου προσώπου».

Όσον αφορά στο πένθος από την απώλεια αγαπημένου κατοικιδίου, παρατήρησε ότι, «ακολουθώντας το Θεϊκό πρότυπο, θα πρέπει η απώλεια οποιουδήποτε δημιουργήματος να αντιμετωπίζεται με σεβασμό και να παρέχεται η αναγκαία υποστήριξη προς τον πενθούντα».

Ακολούθησε διάλογος και η σύνοψη των συμπερασμάτων από τον Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ιγνάτιο.